

ВПЛИВ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА НА ВСЕБІЧНИЙ ГАРМОНІЙНИЙ РОЗВИТОК ДИТИНИ

Надзвичайно актуальними у наш час є питання естетичного виховання і розвитку естетичної культури в підростаючого покоління.

У процесі становлення особистості з найдавніших часів особливе значення мало естетичне виховання та всебічний розвиток. Здатність відчувати, сприймати, розуміти, усвідомлювати і творити прекрасне – це ті специфічні прояви духовного життя людини, що свідчать про її внутрішнє багатство.

Метою статті є визначення особливостей впливу хореографічного мистецтва на всебічний гармонійний розвиток дитини.

Існує низка науково-педагогічних досліджень (такі вчені як А. Шевчук, А. Ваганова, Н. Власова, В. Грінер, Л. Дзержинська, М. Кольцова, Ф. Рац, А. Фомін та інші), в яких хореографія розглядається як один з допоміжних засобів фізичного, розумового, морального виховання дітей дошкільного й молодшого шкільного віку.

У формуванні естетичної і художньої культури особистості хореографічне мистецтво є найважливішим аспектом естетичного виховання. Хореографія – це світ краси руху, звуків, світлових фарб, костюмів, тобто світ чарівного мистецтва. Діти прагнуть побачити це на балетних виставах, у художніх альбомах, відеофільмах. Заняття хореографічним мистецтвом сприяють фізичному розвитку дітей та збагачують їх духовно. Це гармонійне заняття приваблює і дітей, і батьків [1, с. 87].

Батьки віддають дітей у хореографічні колективи, де вони зміцнюють здоров'я, розширюють загальний культурний і художній кругозір, який є формою задоволення духовних потреб, засобом розвитку естетичного смаку.

Все це підтверджує багатофункціональний вплив хореографії на всебічний розвиток особистості. Однак у жодному з досліджень не

розглядаються компоненти танцювальної діяльності й особливості їх формування в дошкільному віці.

Діяльність людини завжди мотивована. Мотив – це те, що спонукає дітей до оволодіння хореографічним мистецтвом. В дошкільному віці провідними мотивами є ігрові, пов'язані з інтересом до процесу гри, мотиви самолюбства і самоствердження, пізнавальні, змагальні та суспільні мотиви [3].

Про наявність суспільної спрямованості результатів танцювальної діяльності свідчить той факт, що дитина навіть у своїх перших спробах виявляє бажання, щоб на її «танок» хто-небудь дивився. У зв'язку з цим ця особливість має бути використана в педагогічному процесі як один із стимулюючих факторів. Створення атмосфери доброзичливості, взаєморозуміння по відношенню до результатів танцювальної діяльності кожної дитини з боку однолітків та дорослих спонукає її до постійного вдосконалення набутих досягнень, формує стійке бажання до оволодіння нею [3, с. 89].

Танцювальне мистецтво через зміст і форму хореографічного твору справляє широкий виховний вплив, задовольняє пізнавальні, наслідувальні потреби дітей, забезпечує різнобічну культурну орієнтацію у навколишньому світі [4, с. 71].

Провідна функція хореографічного мистецтва – вираження емоцій і почуттів. Поза вираженням це мистецтво не існує. Тому основними виражально-зображальними засобами в ньому виступають загальнолюдські засоби передавання емоцій і почуттів – інтонація, міміка, виражальні рухи, пози, жести, художньо узагальнені танцювальні рухи [4, с. 72].

Виражальні засоби впливають безпосередньо в момент сприйняття музично-пластичного образу, забезпечуючи механізм співпереживання, а продуктивне засвоєння художньої мови відбувається в процесі власного виконання творів і сприяє художньому самовираженню дитини. Водночас

розуміння виражальних рухів і набуті навички їх застосування розширюють можливості спілкування дітей загалом [4, с. 70].

Заняття танцем стимулюють дитину у прагненні бути зовні стрункою, підтягнутою, красивою. Через танцювальні па виховується вміння граційно і витончено рухатися, шляхетно поводитися, задовольняються естетичні потреби та інтереси, виховуються естетичні почуття і смаки, ціннісне ставлення до мистецтва, до оточуючого світу і людей. У дитини виробляється почуття гармонії в собі, як єдності внутрішньої і зовнішньої краси [3, с. 70].

Підсумувавши все сказане, можна зробити висновок, що естетичне, фізичне, духовне виховання якнайкраще здійснюється за допомогою мистецтва хореографії. В дитячому віці хореографія повною мірою сприяє всебічному гармонійному та фізичному розвитку дитини.

Отже, хореографічна діяльність містить у собі значні можливості для всебічного гармонійного розвитку особистості дитини.

Список використаних джерел

1. Артемова Е. Некоторые теоретические и практические проблемы эстетического воспитания / Е. Артемова – Вопросы философии. – 1987. – №4. – 503 с.
2. Буров А. Предмет и содержание эстетического воспитания, его соотношения с другими видами воспитания / А. Буров. – М.: Просвещение, 1971. – 23 с.
3. Колногузенко Б.М. Методика роботи з хореографічним колективом. Ч.1. Хореографічна робота з дітьми: Навч. посібник / Б.М. Колногузенко; Харк. держ. акад. культури. – Х.: ХДАК, 2005. – 153с.
4. Шевчук А. Дитяча хореографія / А. Шевчук. – К.: Шкільний світ, 2008. – 126 с.